

Şiir Meclisi

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 19 Mart 2023

Miadı dolandı gülüşün ve isyanın harbi sunumu: aşkın da şairin de inzivaya çekildiği ömrün güncesi ramak kala sona yeniden doğduğunu müjdeliyordu şair...

Hazandır hazin olana sunumu yüreğin
Altta kalmamak adına başa dönüp ifa etmekse asla değildir yalan
Yana yakıla sevdalanmış bir imgeden fazlası saklı
Ruhun izinde kayıt altına almaksa ömrü
Köhne bir heceden alırken şair öfkesini...

İnada bindi mi yaşamanın hevesi
Düşkün olmadığı kadar şair kendine
Yettiği kadar nefesi
Ve ruhuna Fatıha okuduğu ölü nefsinin yaş dönümünde
Boca edilesi efkâr
T/aşkın surelerin varlığını
Yerle yeksan olmuş bir kere evren
Kayda değer hangi ölümse
Şairin naziresi ölümsüzlüğe
Tüyden hafif vicdanı ile uçuşur gece gündüz
Kanatlarında saklıdır gizin izi

İzbelerden firar eden bir gölgenin diskalifiye ettiği heceyi
Hemhal olmakla iştigal gönül
Önce aşka konan
Sonra ansızın susan
Nüktedan kelimeler ise cübbesi şairin
Cüssesinden öte
Cahil cesareti ile sevginin de irsaliyesi
Bazen perakende sevgilerden uzanan
Lakin en çok aşkı toptan ve peşin yaşayan
Şairin hicvi
Belki de nazik bir reverans yalnızlığın titri

Teninde ölü damlalar ölü kuşun
Ölmesinden ziyade öykündüğü hazin sonun

Vuku bulduğu ansızın
Sızan mevsimden
Susmayan sirenleri gecenin
İltimas geçtiği bir hece olsa olsa aşkın
Bekası
Hicretinde saklı özlem
Gaipten gelen coşkudan ziyade
Şiir meclisi toplanıp da karar vermişken
İdamına şairin...

Bilemedi de şair:
Yazdığı her şiir
Aslında aşkın infazı
Yalnızlığı ile hemhal
Gel geç sevdalardan haz etmediđi kadar
Kalantor bir gölge kadere nüfuz eden
Nefsini dün de öldüren aciz bir çocuktan üstün ve yorgun
Lakin başı dik yüreği engebeli
Kolay kolay sevmezken çođu insan

Şair çoktan ispatladı rüştünü
Mademki aşkı apoleti
Mademki vurgun yediđi bir akım
Nazenin sözcüklerin külünden
Defalarca doğmanın meali
Bakmayın da hani:
Şairin gücüne giden neyse saklı içinde
İçtimada geçtiđi kadar ömür
Uysal ve nazenin bir suret
Askıntı olan hazana namzet
Bir surda saklı gölge
Ser verip sırlarını saklı tuttuğu
Name name büyüyen bir esintinin erbabı
Çünkü ç/ağlayandı şair

İçinde saklı devasa cenneti şiirler uğruna
Gözünden sakındığı sevdayı
Mademki evren sunmuştu altın tepside
Ne de olsa çamurun gölge etmediđi kirletmediđi kadar

Teninde ve tininde saklı mehtap
Aşkın şüheda dünü
Yalnızlığına nispet yapanlara olmadı asla öykündüğü
Çünkü şair kendi başlı başına şiirdi
Bir ömrün miladı
Bir de ölümün miadı

Çoktan kesilmiş olsa da hesap
Hesapta olmayan binlerce şiirle hemhal
Tokalaştığı elbet kaderin nazik reveransı
İçinde kalan ukden de öte
Şiirlerdi yüreğin dilemması
Asıl yazmadıklarından sormalıydı şairi
Sarmalında aşkın
Kapıştığı cihanın ölümcül fetvası
İzinde sürüklenmiş binlerce niyaz
Katık ettiği kadar ömre...